

CERCETĂRI ASUPRA PREVENIRII ȘI COMBATERII SINGAMOZEI ÎN FAZANERII¹

Med. vet. VADIM NESTEROV
Med. vet. ION CIOLOFAN

Ținând pasul cu ritmul înalt de dezvoltare a economiei noastre naționale, sectorul cinegetic s-a dezvoltat multilateral obținându-se realizări remarcabile. Succese deosebite s-au obținut și în ce privește creșterea și ocrotirea fazanului. În această direcție problema principală care se pune în etapa actuală, este aceea de creștere a rentabilității fazaneriilor și a obținerii unui efectiv viguros, adaptabil la condițiile mediului natural.

În acest scop, cercetările au fost îndreptate asupra acelor boli care influențează producția de ouă, care duc la debilitarea puilor, respectiv asupra acelor boli care pot frâna obținerea unui efectiv viguros de fazani.

Dintre acestea, un rol deosebit îl are singamoza.

Singamoza este una din parazitozele cu sferă mare de acțiune, cuprinzând atât reproducătorii cît și puii de fazan.

Scăderea producției de ouă, mortalitatea reproducătorilor, reducerea greutateii corporale, debilitarea și pierderile provocate în rîndul puilor, constituie aspectele cele mai importante, determinate direct de acțiunea acestei parazitoze.

Studiul de față urmărește să găsească metodele cele mai eficiente de prevenire și combatere a singamozei în crescătorile de fazani. Pentru elucidarea acestor probleme s-au întreprins între anii 1960 și 1964 o serie de cercetări experimentale, la care s-a primit un prețios concurs din partea organelor de producție².

1. STADIUL ACTUAL AL CUNOȘTINȚELOR

În literatura noastră de specialitate, bolile fazanului și în mod deosebit dintre acestea, singamoza, sînt numai sumar tratate. Despre

¹ La efectuarea acestor cercetări au colaborat: Ilie Eugen, Ana Vlahu, Paul Rossi, Ion Sămărineanu, Constantin Chititu, Nicolae Ciobotaru, Ion Pîrvu, Iuliu Tîmpa și Gheorghe Iacob.

² Pentru sprijinul acordat aducem mulțumiri tov. ing. Ion Barbu ing. Cristu Nicolau, ing. Ion Văduva, ing. Nicolae Popa, ing. Ion Arnăutu ing. Grigore Badea ing. Bică Ion și Păun Gheorghe.

singamoză, găsim anumite date cu conținut general (Barbu 1958, Timariu 1962, Chefneux 1958), iar altele se referă la cercetări științifice anterioare (Lungu 1956, Stoican 1957, Stoienescu și Niculescu 1964).

O contribuție importantă la elucidarea problemei singamozei au adus-o în ultima vreme studiile I.N.C.E.F., și unele lucrări (Nestorov V. 1960 și 1962 în lit.) în care s-au prezentat primele rezultate asupra cercetărilor privind prevenirea și combaterea acestei parazitoze.

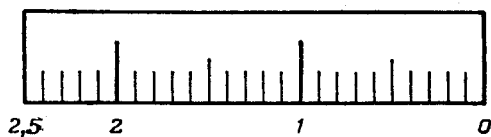
Cercetări mai amănunțite asupra singamozei se găsesc și în alte țări: Franța (Boutrouv 1961, Dechambre Ed., Guillon I. 1960, Lucas A.); R.P. Polonă (Walewschi V. 1957, Feodorow-schi W. 1961—1962); R. S. Cehoslovacă (Jaromir P. 1961, V-clav H. 1961); R.P. Bulgaria (Dragoev P. 1961); U.R.S.S. (Gvozdev V. 1958, Rajukov M. 1949); R.P. Ungară (Szederjei A. 1957).

2. METODA DE LUCRU

Ca metode de lucru s-au aplicat examene de laborator, autopsii, examinări clinice și experimentări pe loturi comparative omogene în ce privește vârsta, întreținerea și gradul de infestație.

La centralizarea datelor au fost cuprinse și datele producției cît și cele ale laboratoarelor veterinare din Timișoara, Focșani, Ploiești, Cluj și ale Facultății de Medicină Veterinară din București¹.

Ca medicație s-au folosit fenobentol, adipatul de piperazină și singamalul.

3. REZULTATUL CERCETĂRIILOR

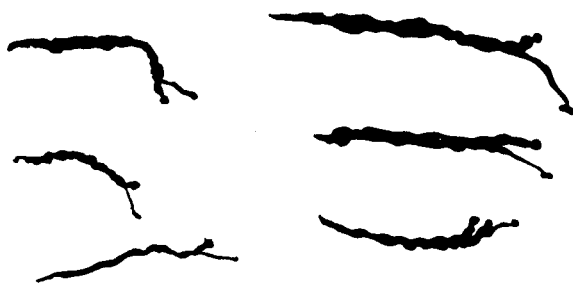

Fig. 1 — Paraziți de *Syngamus trachea*

Pe baza rezultatelor obținute după efectuarea autopsiilor la pui de fazan și la reproducători morți de singamoză, s-a constatat că paraziții localizați în lumenul traheal aparțin speciei *Syngamus trachea* (Montagu 1811) (fig. 1), din clasa *Nematoda*.

Localizarea în număr mare a acestui parazit în

¹ Aceste date ne-au fost puse la dispoziție de profesor N. Stamatini, Gh. Dinulescu, I. Băieșu, E. Bică, A. Popovici, S. Horov și Celan Boris, cărora le mulțumim pe această cale.

traheee (8—10 exemplare),
duce la sufocarea și moartea
fazanilor și în special a
puilor.

3.1. EVOLUȚIA SINGAMOZEI LA DIFERITE VÎRSTE ALE FAZANULUI

În mod frecvent, la pui,
paraziții localizați în trahee
au dimensiuni diferite, a-
ceasta ca urmare a infesta-
țiilor ce se produc în di-
ferite zile. Formele cele mai
grave de singamoză s-au
constatat la puii în vîrstă de
25 și 38 zile cînd accesele de
sufocare devin alarmante iar
mortalitatea este foarte ridi-
cată (fig. 2).

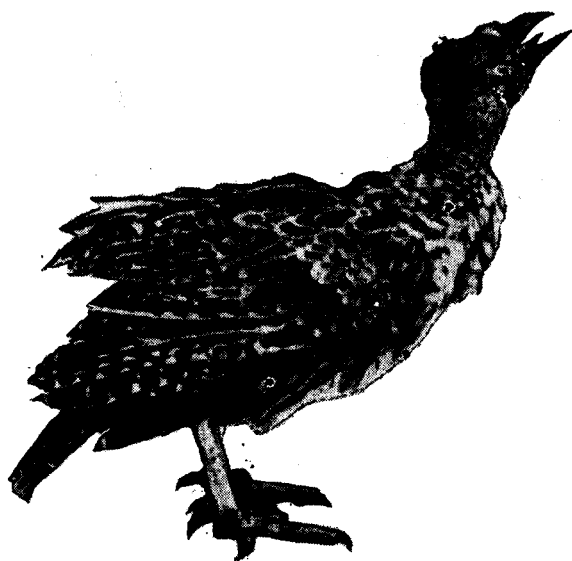

Fig. 2 — Pui de fazan bolnav de singamoză

După vîrsta de 33 zile,
deși puii prezintă simptome de sufocare, mortalitatea este mai scăzută.
Aceasta se explică prin aceea că puii se găsesc într-un stadiu de dezvoltare mai înaintat, lumenul tracheal s-a mărit, iar pe de altă parte, o contribuție a avut și eliminarea unor paraziți, în timpul acceselor. Pe măsură însă ce puii se măresc, mortalitatea continuă să descrească, (fig. 3).

În cursul perioadei de creștere a puilor cele mai numeroase și mai grave îmbolnăviri au fost constatate în lunile iunie și iulie (fig. 4). Cu excepția seriilor mici ca vîrstă, în lunile august și septembrie intensi-

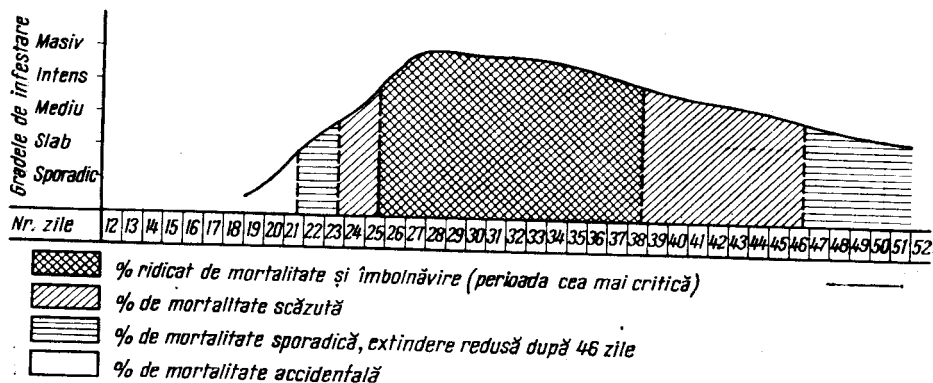

Fig. 3 — Evoluția singamozei la puii de fazan în funcție de vîrstă

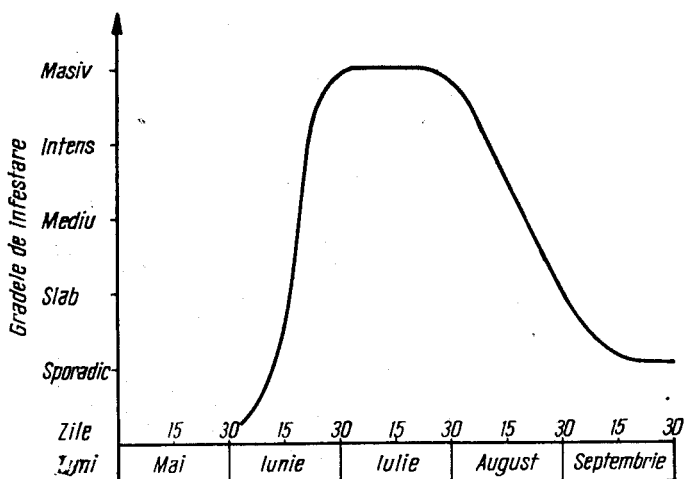

Fig. 4 — Evoluția singamozei, pe luni, la puii de fazan (1960-1961)

tatea și extinderea infestațiilor sînt în scădere, deși o parte din puii bolnavi sînt infestați din lunile precedente. Mortalitatea este de asemenea scăzută, în schimb, la puii bolnavi se remarcă o debilitare.

Apariția, extinderea și agravarea evoluției infestărilor cu *Singamus trachea*, este condiționată de o serie de factori din mediul înconjurător.

3.2. INFLUENȚA FACTORILOR DE MEDIU ASUPRA EVOLUȚIEI SINGAMOZEI

Din anchetele efectuate de noi, la șapte serii de pui cu singamoză instalate în terenuri cu o umezeală asemănătoare, s-a constatat că un rol important, în menținerea singamozei, îl au condițiile zooigienice (fig. 5).

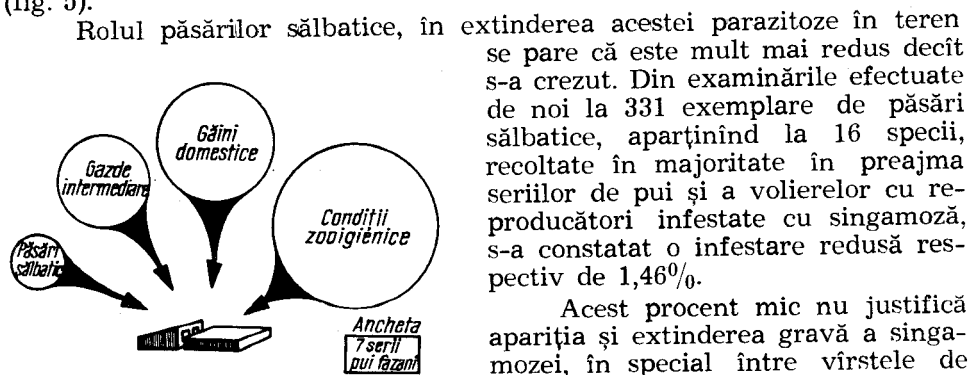

Fig. 5 — Factorii care influențează menținerea singamozei la puii de fazan

Rolul păsărilor sălbatice, în extinderea acestei parazitoze în teren se pare că este mult mai redus decît s-a crezut. Din examinările efectuate de noi la 331 exemplare de păsări sălbatice, aparținînd la 16 specii, recoltate în majoritate în preajma seriilor de pui și a volierelor cu reproducători infestați cu singamoză, s-a constatat o infestare redusă respectiv de 1,46%.

Acest procent mic nu justifică apariția și extinderea gravă a singamozei, în special între vîrstele de 25 și 28 zile ale puilor de fazan, cînd aceștia se mențin mai mult în jurul

Infestarea păsărilor sălbatice cu singamoza

Nr. crt.	Specia	Nr. de exemplare examinate	Nr. de exemplare parazitare
1	Vinderel (<i>Falco</i> sp.)	3	—
2	Uliu porumbar (<i>Accipiter gentilis</i>)	4	—
3	Turturică (<i>Streptopelia turtur</i>)	21	—
4	Guguștiuc (<i>Streptopelia decaocto</i>)	23	—
5	Porumbel de scorbură (<i>Columba oenas</i>)	1	—
6	Strigă (<i>Tyto alba</i>)	1	—
7	Cucuvea (<i>Athene noctua</i>)	1	—
8	Sîrînciog (<i>Lanius</i> sp.)	6	1
9	Ciocănițoare (<i>Dendrocopus</i> sp.)	8	—
10	Sturz (<i>Turdus</i> sp.)	19	1
11	Mierlă (<i>Turdus merula</i>)	32	2
12	Pițigoi (<i>Parus major</i>)	8	—
13	Botgros (<i>Coccothraustes coccothraustes</i>)	3	—
14	Vrabie (<i>Passer</i> sp.)	176	—
15	Gaița (<i>Garullus glandarius</i>)	14	—
16	Coțofana (<i>Pica pica</i>)	11	1
	Total	331	5

cutiilor de crescut. Pe de altă parte, în cursul lunilor iunie-iulie cînd singamoza are o evoluție gravă, majoritatea păsărilor sălbatice au o activitate limitată în jurul cuiburilor. Este demn de menționat că, dintre toate păsările, vrabia care este cea mai numeroasă în jurul terenurilor de crescut pui și volierelor și se hrănește intens din hrănitorele puilor, n-a fost întîlnită niciodată ca purtătoare a acestui parazit. Gazdele intermediare au un rol numai în măsura în care terenul este impermeabil, cu o umiditate ridicată, cînd se practică hrănirea excesivă cu larve de furnici pînă la o vîrstă înaintată a puilor de fazan.

3.3. PREVENIREA SINGAMOZEI

3.3.1. — **La puii de fazan.** Pentru prevenirea singamozei, s-au folosit în hrana administrată puilor de fazan, fenobentul, iar în apa de băut adipatul de piperazină. Dozele folosite sînt indicate în tabelele 2 și 3.

Tabelul 2

Dozele de fenobent administrate în hrană în raport cu vârsta și greutatea puilor de fazani

Vârsta puilor în zile		14—20	21—25	26—30	31—35	36—40	41—50
Fenobent g/kg greutate vie, pui	Dimineața	—	—	—	—	0,20	0,25
	Seara	0,15	0,20	0,25	0,30	0,15	0,15

Tabelul 3

Dozele de adipat de piperazină administrate în apă în raport de vârsta puilor de fazani

Vârsta puilor, în zile	20—25	26—50
Adipat de piperazină în concentrație de:	1‰	1,5 ‰

Pentru a se evita infestarea precoce cu germenii de *Singamus* din mediul înconjurător, pînă la vârsta de 14 zile puii au fost reținuți în cutii și cuști.

Reținerea s-a făcut și cu scopul de a evita complicațiile datorită acțiunii iritante a fenobentului asupra tubului digestiv.

Administrarea fenobentului s-a început în hrana de seară, pentru faptul că în timpul zilei puii colectează și ingeră germenii parazitari, iar pe timpul nopții medicamentul acționează asupra acestora.

Distribuirea ulterioară a fenobentului și în hrana de dimineață a fost necesară deoarece la o vîrstă mai mare de 31 zile nu toți puii participă la hrănirile din timpul zilei (tabelul 4).

Tabelul 4

Consumul hranei pe ore de hrănire

Ore de hrănire	8—8,30	10—10,30	14—14,30	16—16,30	18—18,30
Procentul consumului de hrană la 1/2 oră	94	87	88	90	92

Adipinul s-a dat în apă, de la vârsta de 20 zile, cu scopul de a completa efectul fenobentului. Această asociere a fost necesară, deoarece s-a constatat că de la vârsta de 20 zile puii se îndepărtează tot mai mult de cuști, folosind terenul din jur, atît pentru hrană cît și pentru odihnă (fig. 6).

Adipinul s-a dat în apa din adăpătorile dintre rinduri și umbrare după ora 14, acestea fiind acoperite anterior pentru a nu fi folosite de pui. Rolul adipinului este de a completa acțiunea antiparazitică a fenobentului și de a se asigura puilor care nu consumă suficientă hrană seara, o doză minimă antiparazitară.

Rezultatele obținute prin medicația folosită au fost înscrise în tabelul 5.

Tabelul 5

Rezultatele obținute la experimentarea fenobentului și a adipatului în profilaxia singamozei la puii de fazan

Anul	Lot	Efectiv pui	Apariția singamozei după examenele făcute la puii în vîrstă...zile		Total pui bolnavi		Procentul de îmbolnăviri
			Coprologic	Clinic	Nr. de pui	Vîrsta zile	
1963	Experimental	76	40	45	2	45	2,6
	Martor	37	30	40	3	45	8,6
1964	Experimental	150	40	48	3	50	2,0
	Martor	150	28	32	9	50	6,0

Ca urmare a aplicării acestei medicații, se constată prin examenul coprologic o întîrziere cu 12—10 zile în apariția singamozei și cu 5—16 zile examenul clinic, față de lotul martor.

În raport cu anul 1957, în anul 1964 apare evident o întîrziere, o decalare în perioada de apariție a singamozei la puii de fazan atît în loturile martor cît și în cele experimentale (tabelul 6).

Tabelul 6

Apariția singamozei la puii de fazan la diferite vîrste (date comparative între anii 1957 și 1964)

Anul	Lotul	Vîrsta în zile, a apariției singamozei la pui după examenele:	
		Coprologic	Clinic
1957	—	22	24
1964	Martor	28	32
	Experimental	40	48
Diferența	1957—1964	6—12	8—24

Această decalare a apariției singamozei, către o vîrstă mai mare a puilor de fazan, o atribuim măsurilor de zo igienă, aplicate și susținute în mod riguros în anii 1960—1964 atît în loturile experimentale cît și în cele martor.

Rolul factorului zoigenic a rezultat și din experimentarea făcută prin asocierea medicației folosite (Tabelul 7) cu măsurile speciale de zooigenă ca vetre de hrănire suplimentare, cărări de legătură între serii, cartoane așezate sub hrănitori (văruite și înlocuite zilnic), reducerea înălțimii vegetației în jurul curților cu scopul de a evita excesul de umezeală, umbrare cu scaldători de nisip etc.

Tabelul 7

Rezultatele obținute la experimentarea fenobentului și adipatului de piperazină în profilaxia singamozei la puii de fazan asociate cu măsuri de zooigenă

Locul	Anul	Lotul	Efectiv de pui	Apariția singamozei după examene făcute la pui în vîrstă de...zile		Total pui bolnavi		Procentul de îmbolnăviri
				Coprologic	Clinic	Nr. de pui	Vîrsta în zile	
Vest	1964	Experimental	470	38	39	10	50	2,12
		Martor	454	25	35	63	50	13,8
Sud	1965	Experimental	113	40	—	0	45	0
		Martor	433	30	30	10	45	2,3
Sud	1964	Experimental	200	43	46	2	50	1,0
		Martor	150	28	32	9	50	6,0

Pe lângă întîrzierea singamozei și a procentului scăzut de infestare (0—20% față de 6—13,8%) se constată și o limitare a extinderii germe- nilor parazitari în terenul din jur, datorită măsurilor luate ca puii să fie reținuți mai mult timp la vetrele de hrănire umbrare, scaldători, locuri unde zilnic s-a putut face curățenie.

Întîrzierea apariției singamozei la puii de fazan prezintă două mari avantaje :

— Singamoza apare la o vîrstă cînd puii sînt dezvoltăți ; lumenul lor traheal fiind mai mare, suportă în condiții mai bune prezența parazitului. Pe de altă parte, administrarea zilnică a medicației profilactice reduce cu mult posibilitățile de desfășurare a ciclului evolutiv al parazitului și ca urmare firească, numărul acestora în trahee este mai mic (în medie 2—3 exemplare), față de puii din lotul martor (în medie 5—7 exemplare infestate cu *Syngamus*).

—Reducerea numărului de pui bolnavi de singamoză care ar deveni purtători de surse de infestare pentru restul efectivului și al seriilor ulterioare de pui scoși pe teren,

3.4. TRATAMENTUL SINGAMOZEI

3.4.1. **La puii de fazan.** Pînă de curînd în tratamentul singamozei la puii de fazan s-au folosit administrări intratraheale de soluție lugol diluată, terebentină, tetraclorură de carbon. Deși această medicație folosită este eficace, are însă dezavantajul că administrarea ei trebuie făcută individual

și cu repetiție ulterioară de 2—3, la care se mai adaugă și faptul că puii mai mari, prinzându-se greu, tratamentul nu include întregul efectiv bolnav de singamoză.

Un exemplu în acest sens îl constituie acțiunea dusă în anul 1956 pentru tratarea singamozei la puii de fazan din fazaneria Drăgănești¹ unde din cinci serii de pui infestați cu singamoză s-a tratat efectivul indicat în tabelul 8.

De menționat că soluția de lugol a fost preparată după formula : 1 g iod, 2 g iodură de potasiu, 250 g apă distilată. În timpul tratamentului soluția se diluează : 1 parte în 3 părți apă.

Tabelul 8

Numărul puilor de fazan infestați de singamoză tratați la fazaneria Drăgănești în anul 1956

Seria	Vârsta în zile	Efectiv	Nr. de pui tratați
I	67	795	0
II	55	790	12
III	47	627	64
IV	40	622	622
V	27	781	700

Pentru completarea deficiențelor actualelor tratamente, s-a asociat la tratamentul de lugol, fenobent în hrană și adipin în apă.

Tratamentul s-a aplicat timp de 6 zile.

Fenobentul s-a dat în hrană cu 2 zile înainte de aplicarea tratamentului intratraheal cu soluție de lugol diluată ; dozele de fenobent s-au administrat după cum se arată în tabelul 9.

Tabelul 9

Dozele de fenobent administrate, pe vârste, puilor de fazan

Vârsta puilor în zile		24—35	36—55	56—75
Doza g/kg greutate vie, pui	Dimineața	0,25	0,30	0,35
	Seara	0,25	0,30	0,35

Adipatul s-a dat în apă după orele 14 în doză de 2‰ în același interval de timp ca și fenobentul. Cu soluție de lugol diluată s-au tratat

¹⁾ Constatările au fost făcute de tov. Ing. Cristu Nicolau din Direcția economiei vînatului din Ministerul Economiei Forestiere.

dimineaa toți puii, indiferent de aspectele clinice în doza individuală de 0,4—0,5 cm³.

Puii tratați au fost marcați prin colorarea penajului în scopul de a fi identificați de restul celor netratați în prima zi. În ziua a doua s-a administrat soluție de lugol diluată numai la puii netratați în prima zi. În urma acestui tratament (tabelul 10) se constată că în lotul în care s-a aplicat fenobent și adipat de piperazină, rezultatul a fost mai eficace decât în lotul în care a fost folosit numai fenobentul.

De remarcat în tabelul 10 este faptul că formele clinice au fost slab exprimate și nu au solicitat repetarea unui tratament de necesitate.

Tabelul 10

**Tratamentul asociat (fenobent + adipat de piperazină)
comparativ cu tratamentul pe bază de fenobent**

Medicația	Efectiv buc.	Vârsta în zile	Examenul după tratament				Puii bolnavi %	
			38 zile		48 zile			
			Clinic	Coprologic	Clinic	Coprologic		
Fenobent adipat	485	29	—	—	2	slab	2	0,4
Fenobent	325	29	—	—	2	slab	4	1,2

3.5. TRATAMENTUL PE BAZĂ DE SINGAMAL

Pentru aplicarea tratamentului cu singamal (produs din import) puii de fazan bolnavi, au fost prinși și introduși în lăzi închise. Acestea aveau dimensiunile de 1,5 m×0,75 m. Numărul puilor introduși în aceste lăzi a variat în funcție de talia și vârsta acestora. Ca doză de medicament s-a administrat 4 g singamal la puii dintr-o ladă timp de 5 minute în 3 reprize cu pauze de 5 minute, după fiecare repriză.

Tabelul 11

Tratamentul cu singamal

Lotul	Efectiv	Pierderi		Rămași în viață
		În timpul tratamentului	După tratament	
1	15	—	—	15
2	20	1	2	17
3	25	—	—	25
4	20	1	5	14

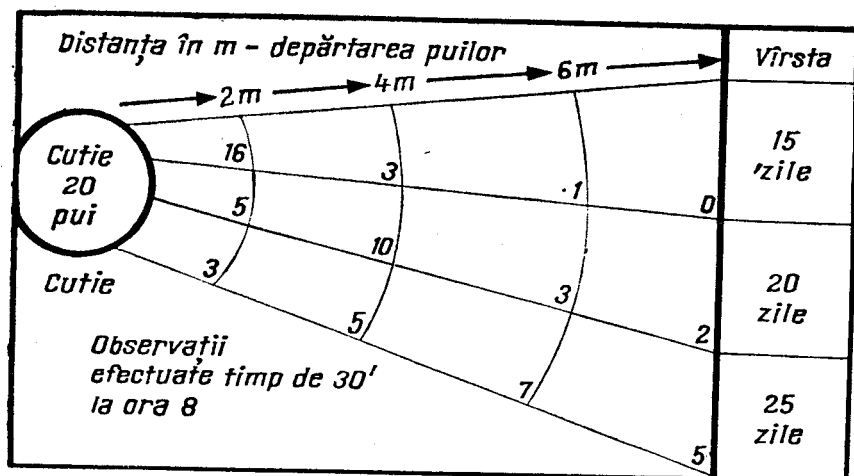

Fig. 6 — Depărtarea puilor de fazan de cutia de crescut în funcție de vîrstă

La începutul experimentărilor, puii au fost introduși în grupuri de 15—25, pulverizînd numai 2 g singamal.

Loturile 1 și 3 menționate în tabelul 11 au fost eliberate imediat după tratament, iar loturile 2 și 4 au fost reținute în voliere mici, timp de 4—5 zile.

Prin aplicarea acestui tratament, s-a constatat că în loturile reținute, s-au înregistrat pierderi în urma iritațiilor cît și a blocării căilor aerofore cu paraziți detașați de pe mucoasa traheală.

Mai tîrziu, tratamentul indicat s-a aplicat la un număr de 450 pui, grupați în loturi de 50—80 într-un singur interval de prăfuire. După tratament puii de fazan, au fost imediat eliberați, pierderile nede-pășind 1%. Tratamentul cu singamal are avantajul că poate fi aplicat colectiv și nu individual, în plus aplicarea tratamentului profilactic pe bază de fenobent și adipat de piperazină reduce numărul puilor care necesită un tratament de urgență.

Considerăm că menținerea riguroasă timp de 3—4 ani a măsurilor de profilaxie bazate pe medicație, va duce la apariția cu totul sporadică a formelor clinice. Pînă în prezent rezultatele sînt mulțumitoare (fig. 7).

3.5.1. La fazanii reproducători. Tratamentul curativ la fazanii reproducători nu poate fi aplicat decît folosind două perioade: la introducerea lor în volierele de ouat și la eliberarea acestora. O intervenție în afara acestor perioade determină, pe de o parte, o mortalitate ridicată prin accidente ce depășește pe cea produsă de singamoză, iar pe de

altă parte, manipularea reproducătorilor în sezonul de ouat, duce la scăderi evidente în producția de ouă.

În general, fazanii reproducători, înainte de a fi introduși în voliere, indiferent de proveniența lor (captivitate sau teren liber) trebuie tratați cu soluție de lugol diluată și fenobent, dată în hrană timp de 3 zile în doză de 1 g pentru fiecare fazan. Introducerea lor în restul efectivului se va face, după ce, în prealabil, au fost ținuți timp de 3—4 zile în carantină, în unul din compartimentele de ouat.

Fazanilor din volierele de iernat sau din compartimentele de ouat înainte de a fi trecuți în alte voliere, li se aplică un tratament pe bază de fenobent administrat timp de 2—3 zile în hrană, iar în timpul manipulării individuale, un tratament pe bază de lugol (soluție diluată) intratraheal.

Pentru a reduce extensivitatea și intensitatea infestațiilor cu *Singamus*, s-a experimentat, în perioada de captivitate în compartimentele de ouat sau în volierele de iernat, o profilaxie pe bază de medicație, compusă din fenobent și adipat de piperazină.

Fenobentul s-a dat în hrană la intervale de 6 zile, timp de 2 zile consecutiv în doză de 1 g/fazan. Adipinul s-a dat zilnic în intervalul dintre administrările fenobentului, în doză de 1,5‰ în apă de băut, după orele 14.

Pentru aplicarea acestui tratament, au fost dublate adăpătorile existente cu vase în care de la orele 14 se pune apă cu adipat de piperazină. Spre a împiedica folosirea apei de către fazani, vasul obișnuit era acoperit în acest interval. A doua zi pînă la orele 14 se acopereau vasele cu soluție de adipat de piperazină, lăsindu-se pentru folosire numai vasele obișnuite. În vasele cu adipin se completa zilnic numai deficitul de apă cu medicament, iar în cazul în care apa era murdărită, aceasta se înlocuia integral cu apă conținând adipin. Rezultatele obținute prin aplicarea acestei medicații profilactice, sînt prezentate în tabelul 12.

Tabelul 12

Tratament profilactic al singamozei la fazanii reproducători, pe bază de fenobent și adipat de piperazină

Lotul	Efectivul	Durata tratamentului zile	Rezultatele examenelor coprologic și clinic			
			Anteexperimental		Postexperimental	
			Clinic	Coprologic	Clinic	Coprologic
Experimental	152	30	—	Slab	—	Slab
Martor	154	30	—	Slab	4	Mediu

Din tabelul 12 reiese că menținerea în lotul experimental a infestațiilor cu *Singamus* într-o stare de inaparență clinică și înregistrarea în lotul martor a 4 cazuri clinice constituie o dovadă că medicația aplicată nu are decât rolul de a reduce intensitatea și extensivitatea parazitoezi.

Menținerea infestațiilor de singamoză într-o stare latentă indică o realizare importantă, întrucât evită intervențiile individuale care în majoritatea cazurilor duc la efectele arătate anterior.

5. CONCLUZII

Rezultatele obținute prin cercetările întreprinse asupra prevenirii și combaterii singamoezi, permit să se tragă următoarele concluzii :

1. Administrarea fenobentului și adiatului de piperazină, asociat cu măsurile de zooigenă, întârzie apariția singamoezi, reduce extensivitatea și intensitatea infestațiilor cu singamoză la puii de fazan.

2 Administrarea fenobentului, periodic în hrană și a adiatului de piperazină în apă, reduce intensitatea infestațiilor cu singamoză la fazanii reproducători.

3 În tratamentul singamoezi, se poate folosi în funcție de extensivitatea și evoluția îmbolnăvirii :

— Soluția lugol diluată asociat cu fenobent și adiat de piperazină în infestațiile extensive ;

— Singamal în infestațiile limitate.

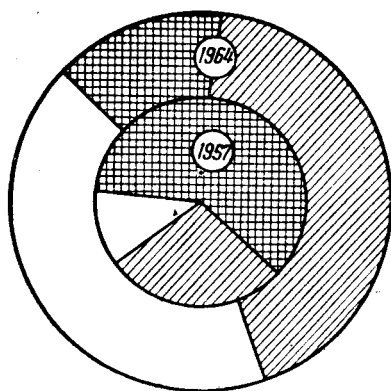

Fig. 7 — Evoluția singamoezi la puii de fazan în 1957 comparativ cu 1964.

BIBLIOGRAFIE

1. Barbu I. (1958) — Creșterea fazanului. Edit. Agro-Silvică, București.
2. Boutrouv A. — Prevenirea și tratamentul bolilor fazanului. (în L. franceză). St. Hubert, 6.
3. Chefneux B. și Săulescu N. (1958) — Creșterea fazanului, Edit. A.G.V.P.S., București.
4. Dechambre Ed. — Maladies du Gibier. Edit. Dunod Paris.
5. Dragoev P. (1961) — Măsuri pentru creșterea și înmulțirea fazanilor (în limba bulgară) Lovi Rid. nr. 1 pag. 4—5 Sofia.
6. Gvrozdev S. (1958) — Păsările sălbatice ca rezervor al helmintozelor păsărilor domestice (în l. rusă) Trudi Inst. Zool Akad. Nauk, Kazskoi, 9.

7. Guillon J. (1960) — Traitement de la Syngamose des faisandeaux par les aerosols antihelminthiques. C.R. Acad Agric., France p. 1017—1020.
8. Ivanovici P. (1960) — Măsuri igienice la reproducerea puilor de fazani (în l. sîrbă) Voivod Lovăț, 2.
9. Joromir P. (1961) — Frecvența și prevenirea unor boli la creșterea fazanilor și potîrnichilor (în l. cehă) Myslivost, 5 p. 73—77.
10. Lucas A. — Fazanul, creșterea, bolile sale (în l. franceză) Edit. Crepin Leblond. Paris pag. 82—216.
11. Lungu V. și colab. (1954) — Fenotiazina în combaterea helmintozelor gastro-intestinale la animale. Anale I.P.I.A. vol. III pag. 206—232.
12. Lungu V. și colab. (1956) — Singamoza fazanilor. Probleme parazitare veterinare. I.P.I.A. 4, p. 19—29.
13. Nesterov V. și colab. (1960) — Cercetări privind bolile curente la iepuri și fazani în R.P.R. și indicarea mijloacelor de prevenire. Publicație INCEF Edit. Agro-Silvică, p. 36—44.
14. Nesterov V. (1962) — Contribuții privind combaterea unor boli în fazanerie. Publ. INCEF (în lit.).
15. Rajukov R. (1949) — Singamidă domășnik i dikih jivotnăx. Tom I. Akad. Nauk U.R.S.S. Moscova.
16. Stoenescu V. și Niculescu V. (1964) — Bolile păsărilor Edit. Agro-Silvică, pag. 307.
17. Stoïcan E. (1957) → Anchete helmintologice la păsări în R.P.R. I.P.I.A. 7 : pag. 415—427.
18. Stoïcan E. (1958) — Eficacitatea fenotiazinei în ascaridioză, heterachidoză și capilarioza găinilor An. I.P.I.A. vol. 8 p. 421—428.
19. Szederjei A. (1957) — Nyll, Fagaly, Facan. Budapesta p. 302—305.
20. Timariu S. (1942) — Syngamoza la fazani Rev. Vinăt., 3.
21. Vaclav H. (1961) — Tehnica creșterii artificiale a puilor de fazani și de potîrnichi. (în l. cehă) Myslivost, 5.
22. Walewschiw V. (1957) — Bazantu. Warszawa.
23. Witold F. (1961) — Bolile fazanilor (în l. polonă) Low. Polsk 2.
24. Witold F. (1962) — Syngamoza i iej lecznie. Low Polsk nr. 10 pag. 14—15.

RECHERCHES SUR LA PROPHILAXIE ET LA LUTTE CONTRE LA SYNGAMOSE DANS LES FAISANERIES.

Med. vet. VADIM NESTEROV
Med. vet. ION CIOLOFAN

Résumé

La lutte contre la syngamoze dans les unités d'élevage du faisane en vue la diminution des pertes dues à la mortalité et la réduction de la production des oeufs.

On a pu prévenir avec bons résultats la syngamoze chez les poussins de faisane par l'administration journalière de phenobent dans la nourriture et d'adipat de pipérazine en eau en dose croissante en rapport avec le poids et l'âge.

La traitement de la syngamose peut être fait soit à base de lugol associé au phenobent et adipat de pipérazine, soit par Syngamal, lorsque les infestations sont réduites. Chez les faisans reproducteurs, la préévention de la syngomose est réalisée par administrations périodiques de phenobent et d'adipat de pipérazine.

UNTERSUCHUNGEN ÜBER DIE PROPHYLAXIE UND BEKÄMPFUNG DER SYNGAMOSE IN DIE PHASANERIEN

Med. vet. VADIN NESTEROV
Med. vet. ION CIOLOFAN

Zusammenfassung

Die Bekämpfung der Syngamose in Fasanerien bezweckt die Herabsetzung der durch Sterblichkeit und Rückgang der Eierproduktion vorkommenden Verluste.

Eine gute Vorbeugung der Syngamose bei den Fasanenküchen ist durch täglich mit dem Futter und dem Trinkwasser gereichten, im Verhältnis zum Körpergewicht und Alter dosierten Phenobent-bzw. Piperasingaben erzielt worden.

Die Behandlung der Syngamose kann entweder mit Phenobent und Piperasinadipat assoziierten Lugol, oder bei schwächerem Befall durch Syngamol erfolgen. Bei den Zuchttieren geschieht die Vorbeugung am besten durch periodisch angeführten Phenobent und Piperasinadipat.